

0203 – 3. februar

På grunn av ditt paktsblod skal jeg sette dine fanger fri fra brønnen der det ikke finnes vann Sak 9: 11.

Det er sant at det er forferdelig med dine synder, ditt hjertes lettsindighet og ugudelighet. Men kjære nedtrykte sjel! Det skal bli orden på alt dette, bare du lærer å kjenne Kristus. Da vil du kunne fryde deg stort, midt i din største elendighet.

Det er spesielt noen sannheter som du ikke tror og forstår. Du tror ikke at all synd i hele verden, og dermed også dine synder, allerede er tatt bort – er fullkomment sonet og utslettet i samme øyeblikk som Kristus døde. Du tror ikke at din og hele verdens synd ble så fullkomment sonet på korset, at den aldri ett eneste minutt kan hindre deg i å eie Guds nåde.

At en evig nåde og rettferdighet helt fra dette skjedde, bare har ventet på å bli tatt imot. At Gud da har et forsonet hjerte som brenner av kjærlighet, og har søkt etter deg på alle dine ville veier, som etter et barn som er kommet bort.

For hvis du virkelig trodde dette, da ville du fylles av salig og ydmyk kjærlighet. Du ville kaste deg inn til ham og rope: Å, min Herre og min Gud!

For det andre tror du ikke at Kristi blod gjelder for alle synder. Du tror nok det gjelder for noen utvortes synder, og slike du allerede har fått seier over. Og for visse «vanlige» synder. Men ikke for de skjulte syndene og for selve hjertets ondskap. Ikke for de virkelig store og uhyggelige syndene. Ikke for de sterke og påtrengende syndene som ennå bor i deg.

Alt dette kommer av at du ikke i levende tro holder fast på at Guds Sønns blod ble utgytt for våre synder. For trodde du det, da ville du ikke lenger regne med deg selv. Stilt overfor det overveldende i en slik forsoning vil du helt og holdent glemme deg selv.

Den som virkelig kunne tro at Guds Sønns blod er utgytt for oss, ville jo gi fullstendig avkall på seg selv og bare synke ned i en salig hvile, med blikket i all evighet festet på forsoningens under i Kristi blod. Må Herren åpne øynene våre, og øke troen!

Våkne da opp og se på den store skaren av evangelister, engler, profeter og apostler som alle vitner med én munn om at så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, til et soningsoffer for hele verdens synder. Og at denne forsoningen virkelig skulle sette synderne fri fra syndene deres, og fra lovens dom.

Dette er profetens vitnesbyrd: «På grunn av ditt paktsblod, skal jeg sette dine fanger fri fra brønnen». Det samme vitnet Kristus om samme natt som han gikk til sin store lidelse: «Mitt blod blir utgytt til syndenes forlatelse». Slik vitner også Johannes: «Jesu Kristi, Guds Sønns blod renses fra all synd». Og Peter: «Dere vet at dere ble frikjøpt med det dyrebare Kristi blod, som av et lam uten lyte og uten flekk».

Det skulle vel ikke være nødvendig med flere slike vitnesbyrd? Tenk hvordan hele denne verdens tidsalder fra første stund har vært full av disse høytidelige offerhandlingene som Gud selv hadde innstiftet! Full av disse utallige blodige ofringene.

Gjennom fire tusen år har profetier og forbilledlige handlinger forkynt for verden hvordan ett eneste blodig offer en gang i tidens fylde skulle ta bort og sone all verdens synd.

Du stakkars menneskebarn, som ennå går der som trell under loven! Hva har du å sette opp mot dette veldige vitnesbyrdet fra en hel verdens tidsalders utallige blodige offerhandlinger, som alle roper til deg: Det er umulig for deg å gjøre godt igjen den skaden som kalles syndefallet! Herren har veiet deg på vekten, og sett at du er altfor lett. Nei, Sion! Bare på grunn av ditt paktsblod blir fangene dine satt fri fra brønnen, der det ikke er vann.

Trekk nå en sunn slutning! Har du oppfattet det Gud har forkynt oss gjennom alle disse vitnesbyrdene? At han gav sin Sønn som et blodig offer for våre synder?

Svar nå på dette: Er de da ikke også både godt og tilstrekkelig sonet? Er ikke da hele verdens synd allerede sonet? Eller gjelder ikke Kristi blod for alle synder? Tror du Kristus har utgytt sitt blod utelukkende for de troende, og bare for enkelte mindre synder?

Luther sier: «Kristus har sannelig ikke utgytt sitt blod bare for tenkte og oppdiktete synder. Men for virkelige, konkrete synder. Og ikke bare for små synder, men også for de virkelige store og grufulle syndene. Heller ikke bare for de gamle syndene vi har seiret over, men også for de voldsomme syndene som ennå herjer i oss».

For, tenk deg om: Hvor skulle vi ellers få hjelp og forsoning for disse syndene som ennå herjer i oss? Og hvor skulle vi få kraft til å overgi disse syndene til døden? – Hvis vi ikke først ved troen fikk tilgivelsens trøst og fryd – som er vår eneste kraft til å seire over de mektige syndene.

Først må vi jo få forlatelse og fred og fryd i Den Hellige Ånd, før vi kan få kraft til å overgi synden til døden!

Gud bevare oss fra å ringeakte kraften av Guds Sønnns blod! Skulle ikke det «rense oss fra alle våre synder»? Så sier Herren, vår Gud: «Kom nå, og la oss gå i rette med hverandre: Om deres synder er som skarlaget, skal de bli hvite som snø. Om de er røde som purpur, skal de bli som ull».